

- ii) indien dat niet het geval is, welke andere criteria moet die rechtbank voor het Uniemerk dan in aanmerking nemen om te bepalen of zij al dan niet bevoegd is om die vordering af te doen?
- iii) voor zover het antwoord op de vraag onder ii) vereist dat de betrokken rechtbank voor het Uniemerk nagaat of de onderneming op actieve wijze stappen heeft gezet in lidstaat B, aan de hand van welke criteria kan dan worden onderzocht of dit inderdaad het geval is?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court (Ierland) op 16 maart 2018 — KN / Minister for Justice and Equality

(Zaak C-191/18)

(2018/C 190/12)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: KN

Verwerende partij: Minister for Justice and Equality

Prejudiciële vragen

1. Gelet op:-

- (a) de kennisgeving van het Verenigd Koninkrijk volgens artikel 50 VEU,
- (b) de onzekerheid over de toekomstige regelingen tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk wat hun onderlinge relaties na het vertrek van het Verenigd Koninkrijk betreft, en
- (c) de daaruit volgende onzekerheid over de mate waarin O'Connor in de praktijk zijn aan de Verdragen, het Handvest of de toepasselijke wetgeving ontleende rechten zal kunnen doen gelden ingeval hij aan het Verenigd Koninkrijk wordt overgeleverd en hij na de uittreding van het Verenigd Koninkrijk opgesloten zou blijven,

is een lidstaat die is aangezocht om een persoon krachtens een Europees aanhoudingsbevel over te leveren aan het Verenigd Koninkrijk, op grond van het Unierecht verplicht om dat verzoek af te wijzen, ook al zou die overlevering volgens de nationale wetgeving van die lidstaat normalerwijs niet kunnen worden geweigerd:

- (i) in alle gevallen,
 - (ii) in bepaalde gevallen, naargelang de specifieke omstandigheden van de zaak,
 - (iii) in geen enkel geval?
2. Wanneer het antwoord op de eerste vraag het bepaalde onder (ii) is, wat zijn dan de criteria die een rechtbank in de aangezochte lidstaat moet hanteren of de overwegingen waarvan zij moet uitgaan om te bepalen of het verzoek om overlevering dient te worden geweigerd?

3. Moet de rechtbank van de aangezochte lidstaat met betrekking tot de tweede vraag de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel uitstellen tot meer duidelijkheid bestaat over de relevante wettelijke regeling die moet worden vastgesteld na de terugtrekking van de betrokken verzoekende lidstaat uit de Unie:
 - (i) in alle gevallen,
 - (ii) in bepaalde gevallen, naargelang de specifieke omstandigheden van de zaak,
 - (iii) in geen enkel geval?
4. Wanneer het antwoord op de derde vraag het bepaalde onder (ii) is, wat zijn dan de criteria die een rechtbank in de aangezochte lidstaat moet hanteren of de overwegingen waarvan zij moet uitgaan om te bepalen of de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel dient te worden uitgesteld?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Slovenië) op 19 maart 2018 — Jadran Dodič / BANKA KOPER, ALTA INVEST**

(Zaak C-194/18)

(2018/C 190/13)

Procestaal: Sloveens

Verwijzende rechter

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jadran Dodič

Verwerende partijen: BANKA KOPER, ALTA INVEST

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 1, lid 1, van richtlijn 2001/23/EG⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat ook een overgang zoals die welke in de onderhavige zaak heeft plaatsgevonden, die betrekking had op de financiële instrumenten en andere activa van de klanten (in concreto, effecten), de boekhouding van de immateriële schuldinstrumenten van de klanten en andere financiële en bijkomende diensten en het archief, als rechtsovergang van een onderneming of een onderdeel van een onderneming moet worden aangemerkt, indien rekening ermee wordt gehouden dat de toevertrouwing van deze diensten aan de tweede verweerster, na de stopzetting van de financiële bemiddeling door de eerste verweerster, uiteindelijk afhangt van de beslissing van de opdrachtgevers (klanten)?
- 2) Is in de beschreven omstandigheden het aantal opdrachtgevers waaraan deze dienst, na de stopzetting van de financiële bemiddeling door de eerste verweerster, momenteel door de tweede verweerster wordt verleend, doorslaggevend?
- 3) Heeft de omstandigheid dat de eerste verweerster haar activiteit met de opdrachtgevers voortzet als ondergeschikte commissionair en in het kader van deze functie met de tweede verweerster samenwerkt, enige invloed op de vaststelling of sprake is van een overgang van een onderneming of een vestiging?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen (PB 2001, L 82, blz. 16).